OSB-İMES İŞÇİ BÜLTENİ

"İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!"

İşçi Bülteni Özel Sayı No: 338 — Ağustos 2008 * Fiyatı: 25 YKr

Sermayenin tüm uşaklarından hesap sormak için

Çürümüş düzene ve çeteleşmiş devletine karşı mücadeleye!

Geçtiğimiz aylar boyunca Türkiye, sermaye cephesinin son yıllardaki en büyük kriziyle çalkalanıp durdu. Bir yanda AKP'nin kapatılması, diğer yanda Ergenekon operasyonları derken, sömürü ve zorbalık düzeninin sayısız pisliği ortalığa saçıldı. Kan emiciler tarafından beyinleri esir alınmış, gözlerine mil çekilmiş olanlar dışındaki tüm işçi ve emekçiler bir kez daha sermaye düzeninin ne olup olmadığını görme imkanı buldular. Ruhunu patronlar düzenine teslim etmiş olanlar ise, doğal olarak iki asalak taraftan birinin kuyruğuna takılma fırsatı buldu!

Dinci faşistler ile sözde laik ulusalcı faşistlerin kapışması, iki tarafın ikiyüzlülüğüne ışık tuttuğu kadar, şimdiye kadarki yalanlarını da bir kez daha açığa çıkardı. En başta da dillerinden düşürmedikleri "demokratik, laik, sosyal hukuk devleti" balonu tam bir paçavraya döndü. Ortada köhnemiş, çirkef bir düzenden, onun birbirine üstünlük sağlamaya çalışırken her türlü kuralı hiçe sayan sahiplerinden, yalnızca işçiye, emekçiye, ezilene karşı kanlı ve kirli bir zor ve baskı aracı olan devletten başka bir şey yok. Her şeyden önemlisi bir kez daha görüldü ve apaçık kanıtlandı ki, boydan boya pislik içinde yüzenlerin yaşadıkları bataklıkla, öyle temizlenmekmiş, arınmakmış, hesaplaşmakmış gibi bir dertleri de iradeleri de olamaz.

Sözde demokrasi havarisi kesilse de din bezirganlarının tek derdi iç iktidar kavgasında üstünlük sağlayarak, devlet kurumlarında ve toplumsal yaşamda kazandığı mevzileri kalıcılaştırıp büyütmek, böylelikle gerçek iktidarda daha fazla pay sahibi olmaktır. Faşistlikte ve derin devlet kurumlaşmasında hasımlarını aratacak denli zorba olduğunu 1 Mayıslarda, işçi-emekçi eylemlerinde estirdiği terörden, sokak ortasında yok yere işkence yapan, insan katleden polisine arka çıkmasından biliyoruz. Sözde laik geçinen ulusalcı çetelerin ne halt olduklarını zaten bilmeyen kalmamıştı. Bu ülkede kirli savaşın, kontrgerilla örgütlenmesinin en çok deşifre

olmuş isimlerinin ve yapılanmalarının laiklikle tek alakaları onu çıkarları gerektirdiğinde kullanmaktan ibaret oldu. Onlar şimdi ABD'nin de onayıyla, hizmet ettikleri kirli düzenin ve devletin aklanması için diyet ödeyen "kurban"lara dönüştürüldüler. Bu hem AKP'nin, hem laikçi geçinen ordu merkezli güçlerin, hem de ABD'nin çıkarına olduğu, hatta bu çıkarlar gerektirdiği için pek de zor olmadı.

Ergenekon sayesinde AKP bir yandan hasımlarını köşeye sıkıştırıp kendi derin yapılanmasını güçlendirirken, diğer yandan demokrasici oyununu bir güzel oynayabiliyor. Sözde laik geçinen ordu merkezli güçler ise bugüne kadar işledikleri tüm suçları Ergenekon'a havale ederek kendi ağırlıklarından kurtuluyorlar. ABD'ye gelince… Doğal olarak aslan payı ona düşüyor. O hem Türkiye üzerindeki hegemonyasını perçinliyor, hem de uşakları arasında Kürt ve Kıbrıs gibi konularda sivrilik yapanları harcayarak tümünü hizaya çekiyor. Bu çatışma içinde düzenin tüm hassas dengeleri bir bir çatlarken emperyalist sistemin ihtiyaçlarına uygun yeni bir denge durumu oluşuyor.

Bugün kapışmanın odak noktasını oluşturan Ergenekon yapılanmaları, kontrgerilla aygıtının sadece çok fazla açığa çıkmış, göze batmış parçalarıdır. Yoksa derin devlet denilen yapılanma, bize yutturulmaya çalışılan sermaye devletinin özüdür, çekirdeğidir. Bunun daha özel bir bileşeni olarak Özel Harp Dairesi resmi isimli kontrgerilla örgütlenmesi, Türkiye'de daha 2. Dünya Savaşı'nın ardından bizzat Amerikan desteği ile kurulmuştu. O zamanlar güya Sovyet tehdidine karşı örgütlenen bu kanlı yapılanma, geride kalan on yıllar boyunca sayısız kirli eyleme ve faili meçhul cinayete imza attı. Tabii ki bunların hepsi devletin bekasını sağlamak içindi. İşte bunun için Susurluk döneminin başbakanı ve çetenin bileşeni Tansu Çiller *"Devlet için kurşun atan da yiyen de şereflidir!"* demiş, İçişleri Bakanı da olan çete şefi Ağar örtülü **"1000 Operasyon"** yapmakla övünmüştü. Yani bugün devletin içindeki kirli çeteler denen bu insanlar aslında daha en başından beri devletin bizzat kendisine hizmet ediyordu. Tek farkları değişen dünyada bir dizi konuda devletin resmi politikalarından daha farklı düşünmeleri ve açığa çıkan kirli ilişkileri idi. Özcesi Ergenekon operasyonu, derin devletin içindeki posaları temizlemekti. Yoksa kimsenin, tabii ki AKP'nin de gerektiğinde tetikçilik yaptırabileceği bu çetelerden kurtulmak gibi bir niyeti bulunmuyor. Nihayetinde Fetullahların, Erbakanların, Tayyiplerin serpilip büyümesini sağlayanlar da bugün Ergenekon denilen darbeciler değil miydi? Özellikle 12 Eylül darbesinin ardından komünizmin etkisini tümüyle kazımak için din bezirganlığıyla yol yürüyen gericiliğin önünü onlar açmadı mı?

İşçiler olarak bugün patronlar sınıfı cephesinden savrulan yalanların hiçbirine inanmamalıyız. AKP de, Ergenekoncular da yaptıkları hiçbir şeyi bizler için yapmıyor. Başta Amerikan tekelleri olmak üzere tüm kan emici efendilerine daha iyi hizmet edebilmek ve kendi sefil çıkarlarını savunmak için yapıyorlar her şeyi. Onun için de aylarca kedi köpek gibi birbirlerini yiyip ondan sonra bir günde hiçbir şey olmamış gibi barışabiliyorlar. Çünkü bu kavganın devam etmesi sermayeye zarar veriyor. Onun için bugünlerde tüm kinlerini içlerine gömüp sermaye düzenini tahkim etmeye devam ediyorlar. Birbirlerinin manevralarını sineye çekiyorlar.

Oluşan yeni denge durumu, işçi sınıfı ve emekçiler olarak bizleri çok daha önemli bir gerçek konusunda uyarıyor. Bu düzenin sahiplerinin çetelerden, kontrgerilladan, işkencecilerden, bizzat sömürü düzeninin pisliklerinden kurtulmak gibi bir derdi yok. Tersine onlara ihtiyacı var. Toplumu pisliklerden arındırma görevini, yalnızca, kendi sınıf iktidarı için mücadele eden, sömürü ve kölelik düzeni yıkıp kendi özgür, adaletli, eşitlikçi, kolektif düzenini, özcesi sosyalizmi kuracak olan devrimci işçi sınıfı yerine getirebilir ve getirmelidir. Çünkü işçi sınıfının bundan başka bir çıkar yolu, insanoğlunun bundan başka bir yarını yoktur.

Grup TİS'lerine seyirci kalmayalım!

Masaya sınıf yumruğumuzu vuralım!

Metal işkolunda MESS'e yani işveren sendikasına üye işyerlerinde toplu iş sözleşmesi süreci başladı. 2 yılda bir yapılan ve sadece MESS'e üye olan fabrikalarla sınırlı bir hazırlık ile sürdürülen bu görüşmelerin gerçekte alanı daha kapsamlıdır. Bu sözleşmeler esasında MESS'e üye olmayan diğer sendikalı işçileri ve sendikasız metal işçilerini de oldukça yakından ilgilendiriyor. Yani, metal sektöründe çalışan işçilerin ekonomik-sendikal ve sosyal haklarının ve çalışma koşullarının belirleneceği yeni bir dönemin içine girmiş bulunuyoruz.

Bu sözleşmenin muhataplarından olan metal patronlarının ekonomik gelişmeleri önceki dönemlere göre daha parlak olmuştur. Hatta ekonomik büyümelerinin reklamlarını bile yaptılar. Bir dizi sektörde üretim daralırken başta otomotiv sanayi olmak üzere metal sektöründe üretim neredeyse 2 katına çıktı. İhracatlarını arttırdılar. Yeni çıkan yasalarla birlikte %5 sigorta indirimi, birçok konuda yasal zorunlulukların kaldırılması gibi uygulamalar patronları iyice palazlandırdı. Bu uygulamalar sayesinde biz metal işçilerinin ücretleri de sürekli olarak erimiş oldu. Bunun yanında metal işçisinin sayısı son 10 yıl içinde %45 arttı. Yani işçilerin çoğalması demek, sektörün genişlemesi, daha çok iş yapması demektir. Fakat bununla birlikte bizlerin aldığı ücretler yarı yarıya erimiştir. Özetleyecek olursak, patronlar ekonomik olarak daha çok kazandılar, siyasal olarak güçlendiler. İşçiler ise hem ekonomik hem de siyasal olarak gerilediler.

İşte bu tabloda biz işçileri temsilen görüşecek olan sendikalara bir bakalım. Patronların sadık kulu Türk Metal çetesi her zaman olduğu gibi işçileri baştan satmaya hazırlanıyor. MESS patronlarıyla sözleşme taslağını ortak bir şekilde hazırlıyor, yaptıkları açıklamalarda bu dönem esnek üretimin sözleşmelere girmesine ses çıkarmayacaklarını söylüyorlar. En büyük avantajları MESS'e üye işyerlerinin büyük çoğunluğunun Türk Metal'de "örgütlü" olması. Türk Metal bu çoğunluğa güvenmesine rağmen belli işyerlerinde sorunlar da yaşanıyor. Fakat sonuç itibarıyla bu sürece işçilerle

değil, yıllardır yaptığı gibi patronlarla kol kola hazırlanıyor. Hak iş'e bağlı Çelik-İş de senelerdir bundan farklı hiçbir şey yapmadı.

Burada farklı olarak sendikamız Birleşik Metal-İş durumu kurtarma çabasındadır. Hazırladıkları sözleşme taslağını fabrikaları dolaşarak işçilere sunmakta ve onaylarını almaktalar. Fakat örgütlü oldukları yerlerin sınırlı olması ve gerçek anlamda bir taban örgütlülüğünün bulunmaması da önemli bir dezavantajımız. Bu 2 zayıf nokta mücadelede belirleyiciliği sağlayan faktörlerdir. Ancak bu zayıflıklar giderilebildiği oranda olumlu bir sonuç alabiliriz.

Ama her zaman olduğu gibi MESS sözleşmelerinde de belirleyici olacak olan bizim ne kadar örgütlü olduğumuz, sözümüzü ne kadar söylediğimiz olacaktır. Patronlar saldırsa da, sendikalar satsa da biz bu sürece örgütlü bir şekilde hazırlanabildiğimiz oranda tüm taleplerimizi elde etmek hiç de imkansız olmayacaktır. Çünkü onlar bizim sadece sözcülerimizdir ve asıl karar vermesi gereken bizleriz. Biz kendi TİS komitelerimizi oluşturup güçlü bir mücadeleye hazır olduğumuz sürece önümüzde hiçbir engel duramayacaktır.

Unutmayalım ki, haklar ancak dişe diş mücadelelerle alınır. Diğer tüm yollar hayal kırıklığı ile sonuçlanmaya mahkûmdur. Bu sürece de bu temelde hazırlanmalı, örgütlülüğümüzü sağlamlaştırarak masaya kendi yumruğumuzu vurmalıyız.

Haydi metal işçileri, geleceğimiz için adımlarımızı birleştirelim!

Birleşik Metal-İş üyesi bir işçi

Kurtuluşumuzun kendi ellerimizde olduğunu görmüyoruz!

Açlık, yokluk, sefalet… Ömrümüzün dörtte üçü kötü çalışma koşullarında geçmesine rağmen bize reva görülen hayat işte bu. İnsanlıktan çıkmış bedenler ve düşünemeyen zihinler yaratarak, bizleri birer robota dönüştüren patronlar düzeni yaşamlarımızdan çalmaya bir türlü doymuyor. Bizlerin hayatından çaldıkları her parça ile patronlar, kurulu düzenlerini sağlamlaştırıyorlar. Asgari ücret dışında; elektriğe, suya, gıdaya, kiraya kısacası yaşamımızı sürdürmemiz için bize gerekli olan her şeye zam yapılıyor. Sosyal yıkım saldırının ardı arkası kesilmiyor. Geride kalan haklarımızı da bir bir tırpanlamak için yeni hak gaspları kapıda bekliyor. Esnek üretimle birlikte çalışma koşullarımız gün geçtikçe daha çok ağırlaşıyor. Değersizleşen hayatlarımızda ölümün kokusunu enselerimizde duyuyoruz. İş güvenliği olmayan sağlıksız fabrikalarda sık sık kaza geçirebilir, diyeti ödenmeyecek bedenimizin bir parçasını kaybedebilir, hatta örneğin kum torbası niyetine filikalara bindirilip ölüme gönderilen arkadaşlarımız gibi cinayete kurban gidebilir, bir kenara atılabiliriz…

Hayatımızı bize zehir eden sermaye düzeninin bu kadar pervasız davranmasında, en az bu düzen ve patronlar kadar bizler de suçluyuz. Çünkü kendimize değer vermiyoruz. Kurtuluşumuzun kendi ellerimizde olduğunu görmüyoruz. Çünkü örgütsüzüz, parçalıyız, dağınığız. Kendimize ve üretimi paylaştığımız yanı başımızdaki arkadaşlarımıza güvensiziz.

Oysa şalteri indirecek güç bizlerde. İnsanlığın ve tabiatın kurtuluşu bizim bu barbar düzene artık yeter dememizden geçiyor. İnsanlık, ancak biz işçiler sınıf çıkarlarımız temelinde örgütlü mücadeleyi yükselttiğimizde, nihayet sınıfımızın kurtuluş davasını zafere ulaştırdığımızda rahata erecektir.

İşçi sınıfının mücadele mevzilerinden biri olarak hareket eden OSİMDER'in 22 Haziran'da gerçekleşen 3. Genel Kurulu'nda bölgemizdeki mücadeleyi güçlendirecek kararlar alındı. Bu kararlardan biri de bu yılın son aylarında

bölgemizde bir kurultay gerçekleştirmekti. Karar önergesini sunan işçi arkadaş, işçi sınıfının hareketsizliğine değindi ve bölgemiz işçi sınıfının da bu tablodan farkının olmadığını söyledi. Ayrıca bölgemiz işçi sınıfına sorunlarımızı tartışacağımız ve çözüm önerilerini sunacağımız bir tartışma platformunun gerekli olduğunu ve bunun da adının kurultay olduğunu belirtti. Orada bu öneri üzerine uzun tartışmalar yaptık ve sonunda oy birliği ile kabul ettik. Şimdi önümüzde bu çalışmayı en güçlü şekilde örme sorumluluğu var.

Bölgemiz işçi sınıfının örgütsüz tablosunu tartışmak, bunun sonucunda mücadele programı çıkartmak en acil görevlerimizden biridir. Sermayenin dayanılmaz saldırılarına karşı bölgemizde işçi sınıfının durgunluğu kabul edilemez bir olaydır. Ümraniye'de çalışan bir öncü işçi olarak bölgemizdeki işçilere sesleniyorum;

Gelin bu çalışmayı birlikte örelim,

Gelin sermayenin yükünden kamburlaşan sırtımızı nasıl hafifleteceğimizi tartışalım,

Gelin pislik içinde boğulan sermaye düzeninden nasıl kurtulacağımızı tartışalım.

Mücadele dinamiklerimizi açığa çıkartmanın zamanı geldi. Kurultay sonucunda ortaya çıkan mücadele programıyla birlikte durgunluğumuza son verip yolumuzu yürümenin zamanıdır.

OSİM-DER'den bir işçi

Kapitalizm işçi öğütüyor...

Kapitalizmin hapishanelerinde emek gücünü satarak yaşayan işçilere aynı hapishaneler mezar oluyor. Yaz aylarıyla beraber iş kazaları ve cinayetlerine her gün bir yenisi ekleniyor. İnşaatlarda, tersanelerde, tarımda, İSKİ'de son haftalarda yine ölüm haberleri geldi.

▫ Adapazarı'nda, 10 Ağustos günü doğalgaz bağlantı çalışmaları sırasında elektrik akımına kapılan kaynak işçisi kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi. 31 yaşındaki Yusuf Babayiğit tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

▫ Diyarbakır'dan Adapazarı'na fındık toplamaya giderken Antep-Urfa otoyolunun Birecik gişeleri yakınında tarım işçilerini taşıyan minibüsün bariyerlere çarparak takla atması sonucu meydana gelen kazada 27 kişi yaralandı.

▫ Pendik İstanbul Tersanesi'nde T. Harb-İş Sendikası üyesi Yusuf Aksungur 4 Ağustos günü saat 9.00 sularında bir geminin içinde küçük çaplı yangın çıktığını farketti. Ayağıyla yerdeki yangını söndürmek istedi. Elbiselerinin tutuşması sonucu vücudunun ¾'ü yanan T. Harb-İş üyesi Aksungur hastaneye kaldırıldı ve burada yaşamını yitirdi.

▫ Sendikalaştıkları için işten atılan ve 15 Temmuz'dan beri direnişte olan Ambarlı liman işçileri direnişte gördükleri baskıların yanı sıra 3 Ağustos günü patron tetikçisi çetecilerin saldırısına uğradılar. Aldıkları tehditlere karşı suç duyurusunda bulunmak için savcılığa giden 3 işçinin yolunu kesen bu çeteciler demir sopa ve levyelerle 3 işçiyi ağır yaraladılar.

▫ Ambarlı liman işçilerine patron-taşeron saldırısı hız kazanırken Pendik Limanı'nda da bir liman işçisi gemiden yük boşaltımı sırasında yaşamını yitirdi. Yük boşaltımı sırasında bileği kesilerek damarları kopan Yaşar Recep Rumen 5 Ağustos günü kaldırıldığı Pendik Devlet Hastanesi'nde yaşamını yitirdi.

▫ İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi'nin (İSKİ) Tuzla İleri Biyolojik Arıtma Tesisi'nde inşaat iskelesinin çökmesi sonucu iskeleden düşen 7 işçiden 4'ü yaralandı.

▫ Balıkesir'in Ayvalık İlçesi'ne bağlı Alibey (Cunda) Adası'ndaki Jale Tur Tersanesi'nde çalışan elektrik teknisyeni 25 yaşındaki Alper Alpdoğan, akıma kapılarak yaşamını yitirdi.

▫ Aylardır iş cinayetleri ile gündeme gelen Tuzla tersaneleri 11 Ağustos günü 3 işçiye daha mezar oldu. Bir tankerin filikasını test edecek olan tersane patronlar filikayı kum torbaları yerine işçiler ile doldurdular. İçinde 19 işçinin bulunduğu filika denize indirilirken halatlarının kopması sonucu denize düştü. Camları kırılan filika ters döndü. Birçoğu yüzme bilmeyen işçilerden 3'ü ölürken 1'i ağır olmak üzere 16 işçi de yaralandı. Bu kaza bir kez daha gerekli önlemlerin alındığı iddia edilen Tuzla tersanelerinde işçilerin patronlar için kum torbalarından daha değersiz olduğunu gözler önüne serdi.

Direnişçi işçiler anlatıyor!

Sermayenin artan saldırılarına karşı sendikal örgütlenme mücadelelerini yükselten işçiler farklı işkollarındaki direnişlerini sürdürüyorlar. Yörsan'da, DESA'da, E-Kart'ta, Unilever'de, TEGA'da, Arçelik'te, limanlarda, İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde, Kocaeli Üniversitesi'nde, Bursa ve Gaziantep'te işçilerin onurlu mücadeleleri devam ediyor. Bu grev ve direnişlerden E-Kart grevcileri ile Desa ve Unilever direnişçileri 6 Ağustos günü yaptıkları bir basın toplantısı ile direnişlerini birleştireceklerini duyurdular. "Gücümüz birliğimizden gelir!" şiarı ile herkesi tüm direnişleri desteklemeye ve bu birleştirmeye çağırdılar.

Şimdi bu direnişlerin bir kısmını direnişçi işçilerin kendi kaleminden okuyalım;

DESA DİRENİŞİ

15 Ağustos itibari ile Direnişte 109. gün

Düzce Organize Sanayi Bölgesi'nde DESA Deri Fabrikası önünde ve Sefaköy'deki Desa Deri önünde direnişler tüm baskılara rağmen sürüyor.

***1. işçi**: İçerideki koşullar çok kötüydü. Mesailer olsun, yediğimiz yemekten içtiğimiz suya olsun zor koşullar altında çalışıyorduk. Sendikalaşma kararı aldık.*

***2. işçi**: Düzce'de 41 işçi işten atıldık, direniyoruz. Direnişin sayesinde patron içeriden tek bir işçi dahi atamıyor. Çünkü biliyor ki, eğer atarsa dışarıdaki direniş büyüyecek, bundan korkuyor. Biz bu işi başaracağız, kazanacağız. Dava bizim davamız, işçilerin davası.*

***3. işçi:** Kendimize güvenmeyi öğrendik öncelikle. Bilmediğimiz şeyler hakkında bilgilendik. Mesela, geçmişte izin almaya korkarken şimdi hakkımızı çatır çatır savunabiliyoruz. Biz daha içeri girmeden bile içerideki işçilerin birçok konuda rahat ettiklerini gördük. Önceden izin almak çok zorken şimdi hastaneye kadar kendileri taşıyorlar. Sosyal haklar kazanılmaya başlandı. Yemekleri düzeldi, suları düzeldi. Birçok şeyi daha içeri girmeden düzelttik.*

ARSEN LİMAN İŞÇİLERİ DİRENİŞİ

15 Ağustos itibari ile Direnişte 30. gün

Arsen Limanı'nda çalışan 406 işçinin tamamı sendikaya üye oldular. 406 işçinin 5'i işten atılınca 400 işçi direnişe geçti.

"Biz bu örgütlenmeye başlamadan önce haftalık izinlerimiz yoktu. 15-20 gün izin yapmadan çalışıyordum. İş şartları ağırlaştıkça, bizde haklarımızı alabilmek için böyle bir örgütlenmeye girme ihtiyacı hissettik. Anayasal hakkımız olan sendikayı limana getireceğiz. İşimize sendikalı olarak döneceğiz."

E KART GREVİ

15 Ağustos itibari ile 59. gün

"Güçlenerek ilerliyoruz. Bu iş olacak. Bütün işçi arkadaşlara, tüm emek dostlarına dayanışma için çağrıda bulunuyorum. 24 saat E-Kart'ın önündeyiz ve kapımız herkese açık."

UNİLEVER DİRENİŞİ

15 Ağustos itibari ile 79. gününde

"Burada duran insanların %90'ı sendikanın ne olduğunu bilmeyen insanlardı. Bazı şeyleri yaşadıktan sonra mücadelenin ne olduğunu gördük. İçeride pozisyon itibariyle kendini bir şey zanneden insanları bizim başımıza amir yaptılar. Bu insanlara derdimizi anlattık ama anlamadılar. Anayasal hakkımız olan sendika hakkımızı kullandık. Bundan da hiçbir zaman pişmanlık duymadık. Biz eninde sonunda buraya sendikayla beraber gireceğiz!"

Direnişçi işçiler anlatıyor...

23 Ağustos 2008 Cumartesi

Saat: 17:00

Yer: OSB-İMES İşçileri Derneği

Sınıf dayanışmasını yükseltelim!

Çalışma koşullarının her geçen gün kötüye gittiği şu günlerde birçok fabrikada (Desa, E-kart, Unilever vb.) direnişler olagelmektedir. Bir işçi olarak sınıf kardeşlerimizin kararlı tutumlarını selamlıyor, bu örgütlülüklerin devamlılığını ve istenen talepler noktasında kazançla sonuçlanmasını umuyorum.

Biz işçilerin yapması gereken etrafımızda olan bitene biraz olsun kulak kabartmak ve aslında sadece herhangi bir fabrika grevi değil, hepimizi ilgilendiren sorunlar olduğunu kavramak, bunda da duyarlı olmaktır. Ayrıca bizleri ağır çalışma koşullarına mahkûm eden sisteme ve işçilerin kanını emseler dahi doymak bilmeyen sermaye sahiplerine karşı birlik olduğumuzu, direnişteki işçi kardeşlerimizi sahiplenerek, onlarla dayanışmayı yükselterek göstermeliyiz.

Direnişteki sınıf kardeşlerimizden öğrendiklerimiz de var aslında. Her şeyden önce sömürü koşullarına karşı örgütlenmekten ve birbirimize güvenmekten başka çaremiz olmadığını görüyoruz. Ya azgınca sömürülere mahkûm kalacağız, ya da insanca yaşamak için mücadele edeceğiz. Çalışma koşullarının düzelmesi bu mücadeleyle mümkündür.

Direnişteki işçi kardeşlerimizin yalnız olmadıklarını örgütlü mücadelemizle gösterelim. Sınıf dayanışmasını yükseltelim!

Dudulu OSB'den bir işçi

Bizler de sınıfın bir parçasıyız...

Ben Ümraniye'de yaşayan bir elektronik mühendisiyim. Basından IBM isimli bilişim ürünleri üzerine çalışan bir kurumda sendikalaşma mücadelesini öğrendim ve süreci takip etmeye başladım. İçinde olmadığım bir süreç ama biz bilişim mühendisleri için de yol gösteren bir mücadele olacak. İşveren isimli asalakların sert tepkisi gösteriyor ki mühendis de olsanız, kaldırım da döşeseniz en ufak bir örgütlenme hareketi onların işlerine gelmiyor.

Bizlere okulda aşılanmaya çalışılan genel hava "beyaz yakalı" çalışan kimliğidir. Türkçesi ile "tahsilli köle". Masa başında bilgisayar önünde çalışan ama diğer bir çok işkolundaki emekçi kardeşleri gibi gerekince beş yıl da zam alamayan köleler IBM işçileri. Şimdi de iyice sıkmış olan zincirlerine karşı örgütlü mücadeleyi seçiyorlar. Bu haklı tercihin karşı taraftan hoş karşılanmaması ise bize hangi meslekten olursak olalım emeğimizle geçiniyorsak, örgütlülükten başka çare olmadığını gösteriyor. Sendika, dernek ya da işyeri komitesi hangileri olursa olsun bir şekilde örgütlenmenin önemini öğretiyor. Örgütlü olduğum kurumlardan birisi olan Elektrik Mühendisleri Odası'nın dayanışma sergileyen tutumu ise emekçi dayanışmasının bir çizgisinin, sınırının olmadığını sınıfın gerçek içeriğinde hepimizin olduğunu açıkça ortaya koyuyor. Fabrikamızda mühendis de olsak, şef de olsak, fazlaca maaşlar da alsak üretimde diğer işçilerle birlikteyiz ve bizler de emekçiyiz.

Sınıfsal kimliğimizin farkına varalım, hangi işkolundan olursak olalım çevremizdeki dernek ve komitelerde örgütlenelim, sınıf hareketini takip ederek dayanışmayı yükseltelim.

Ümraniye'den bir elektronik mühendisi

Canovate'nin "mazlum" patronu!

"İnternet ortamında 11/10/2007 tarihinde Firmamız aleyhine 'Canovate'de İş Cinayeti' başlığı altında bir yazınız yayınlanmıştır.

Firmamız açısından oldukça fazla itibar kaybı yaratan bu yazı halen sitede yayınlanmaktadır.

Bizler çok zor şartlar altında ayakta durmaya çalışan ve yaklaşık 175 işçi çalıştıran bir firmayız. İçinde bulunduğumuz dönemde üretim yapıp mal satmanın zorluklarını biliyor olmanız gerekir.

Zarar eden bir firma olarak yurt dışı fuarlara katılıp kendimizi pazara tanıtmaya çalışırken böyle bir olayla karşılaşmak bizleri çok zor durumda bırakmıştır.

Bizlerin kimseyi sömürmediğini, kimsenin canına kastetmemizin mümkün olmadığını sizlere her zaman ispatlamaya hazırız. Bu amaçla sizleri şirketimize davet etmek istiyoruz. Ortada gerçekten bir iletişim eksikliği veya yanlışlığı vardır.

Sizlerden ricamız bu yayının bir an önce kaldırılması ve bizlerle bizzat görüşmeniz ve varsa problemlerimiz beraber çözmemizdir.

Anlayışınız için şimdiden teşekkür ederiz."

Bu metin 17 Haziran '08 tarihinde info@canovate.com adresinden Kızıl Bayrak gazetesine mail olarak ulaştı. Metinden de anlaşılacağı üzere, bir kez daha asalak patronlardan biri sayfalarımızda kendisine ilişkin gerçeklerin su yüzüne çıkmasından rahatsız olmuştu ve bu gerçeklerin sayfalarımızdan çıkartılmasını talep ediyordu.

İfade etmek gerekir ki, ilk kez karşımızda böyle "mazlum" bir patron görüyoruz. Biz Canovate patronunun da diğer asalaklar gibi gerçek sınıf kimliğiyle tüm kinini kusmasını beklerdik. Zira onu sadece burjuvaziye ilişkin genel yargılarımız değil, fabrikasında gerçekleştirdiği uygulamalar üzerinden de çok yakından tanıyoruz.

Canovate ismini 2002 yılında alan bu şirket daha öncesinde Ümraniye'de Komsa adı ile faaliyet yürütüyordu. Bu isim değişikliğinin nedeni ise 2000 yılında Komsa işçilerinin DİSK'e bağlı Birleşik

Metal-İş Sendikası'nda örgütlenmesi idi. Sendikanın yetkiyi almasının ardından toplusözleşme döneminde ve yaşanan grevde, o günkü adıyla Komsa, bugünkü adıyla Canovate'nin patronu olan Can Gür, sendikal örgütlenmeyi dağıtabilmek için her türlü kirli yöntemi uygulamıştı. Satılık sendikaları aracı olarak kullanan Komsa (Canovate) önce sendikanın yetkisine itiraz ettirmiş, üç yıl süren davayı kaybetmesinin ardından ise baskılar, tehditler, rüşvetler birbirini izlemişti. Ne yazık ki Canovate A.Ş.'nin Can Bey'i o dönem emeline ulaşmayı başarmış ve sendikal örgütlülük tasfiye olmuştu. Bu olayın hemen ardından şirket isim değiştirdi ve Alemdağ'da bulunan bugünkü adresine taşındı.

2000 yılındaki bu deneyimden önemli dersler çıkaran Canovate patronu sömürüsünü tüm hızıyla sürdürürken, yeni örgütlenme girişimlerinin önünü kesmek için de bir dizi önlem aldı. Daha Komsa döneminde yasal prosedüre aykırı bir şekilde fabrikaya taşeron işletmeler sokuldu. Yanyana çalışan işçiler, her biri Can Gür'ün akrabalarına ait olan bu şirketlerde ayrı ayrı çalışıyor gösterildi. Bölümler birbirinden yalıtılarak işçilerin birbiri ile temas kurmasının önüne geçilmeye çalışıldı.

Sadece örgütlenmeyi zorlaştırmak için değil, kârını katlamak için de bir dizi dolap çevirdi "sayın" Gür. Mesela işçilerin sigortaları aldıkları gerçek ücret üzerinden değil asgari ücret üzerinden yatırıldı. Olur da biri şikâyet ederse diye ücretler işçilerin hesaplarına iki parça halinde yatırıldı. Önce asgari ücret yatırıldı. Sonra ise bu "hayırsever" patron tarafından her ay ek ödemeler yapıldı.

Bu "hayırseverlik", *"zarar eden"* ve *"çok zor şartlar altında üretim yapan bir firma"* olmalarına rağmendi!

Tabii ki gerçek böyle değil. Aylık 800 bin YTL ciro yapmayınca "zarar ediyoruz!" diye bağıran Can Gür de tüm "sınıf kardeşleri" gibi asalak bir patron. Öyle ki, "zarar eden" bu şirket şu günlerde işlerin yoğun olduğu gerekçesi ile işçilerin senelik izinlerinin sadece bir haftasını kullanmalarına izin veriyor. Yani gerçekte Can Gür, yıllardır ortakları ve uşakları ile birlikte işçilerin sırtından servetine servet katıyor.

Sadece işçilerini sömürmekle kalmıyor, canlarına da açıkça kastediyor. İşte bu yazıya vesile olan "Canovate'de iş cinayeti başlıklı" haber de bu durumun en görünen yüzü.

Bu habere konu olan "kaza" 9 Ekim 2007 tarihinde yaşandı. Muhsin Yılmaz belediye tarafından yeterli önlemlerin alınmadığı gerekçesiyle daha önce üç defa mühürlenen, ancak kaçak bir şekilde mühürün söküldüğü arıtma bölümünde çalışıyordu. Bu bölümde hiçbir koruyucu önlem olmadan çalıştırılan Muhsin, 9 Ekim 2007'de saat 16:00 sıralarında, atıkların biriktiği çukurun kapağını açtığı sırada gazdan etkilenerek baygınlık geçirdi. Cesedi ise ancak saat 17:30'da iş çıkışı bölüme gelen işçiler tarafından bulundu.

O zaman da söyledik bugün de söylüyoruz; bu, gözünü para hırsı bürümüş Canovate patronunun işlediği bir cinayet idi. Öyle ki, cinayetini örtbas etmek isteyen bir katil gibi Muhsin'in cesedinin yanına sonradan bir maske bile koydular, bir işçiye de bu yönde ifade verdirdiler. Bu olayın ardından kısa bir ara verilse de, hem bu bölümde hem de aynı gerekçelerle mühürlenen kaplama bölümünde yine gerekli önlemler alınmadan işçiler çalıştırılmaya devam etti ve halen de ediyor. Yani Canovate patronu cinayete açıkça teşebbüs etmeye devam ediyor.

Aslında bu kadarı bile bu kuzu postuna bürünmüş kurdun gerçek yüzünü açığa çıkarmaya yeter de artar bile. Ama biz yine de devam edelim.

2007 yılının sonlarında, tam da Muhsin'in ölümünün bir süre öncesinde bizlerin de desteği ile Canovate'de bir grup öncü işçi sendikal örgütlenme çalışması başlatmıştı. Bu çalışma bir süre sonra, önce yalaka işçilerin, sonra da idari kadronun ve patronun kulağına gitti. "Kimseyi sömürmeyen, kimsenin canına kast etmeyen" bu beyefendiler, bu haberin yayılmasının ardından çalışmayı yürüttüğünü tahmin ettikleri işçileri defalarca sorguya çektiler. Hatta bu sorguları doğrudan fabrikanın Genel Müdürü İsmail Şirin gerçekleştirdi. İsmail Şirin'in iddiasına göre Can Gür, *"Buraya sendika girerse şirketi kapatacağını, zaten şirketten bir şey beklemediğini, sadece işçilerin ekmek yemesi için açık tuttuğunu"* bile söylemişti.

Daha sendikanın bile haberi olmadığı bir sırada, örgütlenme çalışmasını sendikadaki "dostlarından" öğrendiklerini, 2000 yılında da sendikacılara para yedirip örgütlülüğü dağıttıklarını iddia ettiler. Bir kez daha karalamalar, baskılar, tehditler, demagojiler birbirini izledi. Öncü işçilerdeki kararlılık kırılamayınca, tek kurtuluş yolu, tespit edilebilen öncü işçilerin işten çıkarılması oldu. Ama bu işi yaparken bile itibarlarına leke gelmemesi gerekiyordu. İşçilerin açtığı davalarla adını lekeletmek istemeyen Canovate A.Ş., attığı işçilere hemen vermesi gereken tazminatlarını bile bir ay sonra verdi. Çünkü yasalarda atıldıktan bir ay sonra işçinin hakkını aramak için işe iade davası açma şansı kalmıyordu.

İşte tüm bunlar Can Gür'ün, İsmail Şirin'in ve tabii ki Canovate A.Ş.'nin gerçek kimliğini ortaya sermektedir. Bugüne kadar hiçbir patronun kendini aklamaya çalışan söylemlerine, mazlum rollerine prim vermedik, bundan sonra da vermeyeceğiz. Hele Canovate gibi çok yakından tanıdığımız bir sömürü cehenneminin hiçbir şansı bulunmuyor. Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da fabrikalarda sömürüye başkaldıran işçilerin yanında olmaya, onlarla birlikte mücadele etmeye, sorunlarını ve mücadelelerini sayfalarımıza taşımaya devam edeceğiz.

Asalak sermaye sınıfına hakettiği gerçek cevabı işçi sınıfı er geç verecektir. Canovate işçilerinin örgütlenme mücadelelerini kazanımla sonuçlandırmaları ise, bir haber yazısı karşısında dahi bu kadar "mazlum"laşan Canovate patronunun suratında patlayan asıl tokat olacaktır.

(www.kizilbayrak.net'ten alınmıştır)

CANOVATE®

Kıdem tazminatı hakkımız gasp edilemez!

Sermaye sınıfı her geçen gün saldırılarını artırıyor. SSGSS yasası ve istihdam paketinin ardından Kıdem Tazminatı'nın gaspına yönelik hazırlıklar yapılıyor. OSB-İMES İşçileri Derneği, sermayenin kıdem tazminatını gasp etmeye yönelik adımlarına karşı yaptığı açıklama ile mücadeleyi büyütme çağrısı yaptı.

Sermaye devleti, sosyal yıkım saldırılarına hız kesmeden devam ediyor. SSGSS ve istihdam paketinin ardından şimdi de kıdem tazminatı hakkımızı gasp etmek için harekete geçti. Sermaye hükümetinin iki bakanı yaptıkları açıklamalarda *'Birçok ülkede kıdem tazminatı kalmadı'* diyerek kıdem tazminatının kaldırılıp kıdem tazminatı fonunun oluşturulacağını duyurdular.

Uzunca bir süredir sınıfın suskunluğundan faydalanmaya çalışan burjuvalar, işçi sınıfının yılları bulan dişe diş mücadeleleri sonucu elde ettiği birçok hakkını sosyal yıkım politikalarıyla gaspetti. Bu yıkımın bir uzantısı ve sermaye açısından en önemli adımlarından birini oluşturan kıdem tazminatı hakkının gaspı ise geçtiğimiz dönemde gündeme getirilmişti. İstihdam paketiyle birlikte geçirilmesi düşünülen taslak gerek sermaye çevrelerinde güçlü bir mutabakatın sağlanamamış olması, gerekse de SSGSS saldırısı süresince örülen muhalefet ve sınıfta biriken öfke sonucu, sermaye devleti bu adımı bir süre için ertelemişti. Sermaye uşakları şimdi ise kıdem tazminatını yok etmek içi harekete geçtiler.

Bölgemizdeki işçilerin bir mücadele mevzisi olan OSİM-DER, bu saldırı karşısında da susmayacak, sermaye uşaklarına gereken cevabı verecektir. SSGSS sürecinde yakalanan bileşik mücadele, kıdem tazminatıyla birlikte yeniden ve bu sefer daha güçlü bir şekilde yasanın karşısında barikat olabilmelidir. Kırıntı hakların bile bize çok görüldüğü bu zamanda hem var olan haklarımıza sahip çıkıp hem de yenilerinin kazanmanın tek yolu mücadeleyi büyütmekten geçmektedir.

Sosyal yıkım saldırılarına karşı örgütlü mücadeleye!

Kıdem tazminatı yasa tasarısı geri çekilsin!

OSB-İMES İşçileri Derneği

Kendi hakkımızı savunmalıyız!

Bir firmada çalışıyorum. Çalıştığım ortamda işçilerin kararsızlığını görüyorum. Çalıştığım yerde mesailer çok fazla. İki ay sabredin işler düzelecek, mesailer azalacak dediler ama sözlerinde durmadılar. Sık sık toplantılar yapılıyor, hep işlerdeki sorunlar yansıtılıyor. Arkadaşlar kendi sorunlarını anlatmıyor. Bir kişi konuşurken arkasından gelecek arkadaşlar olmalı, olursak arkadaşlara bu sorunları aşacağımızı söylüyorum.

İşçiler olarak bu kararlılığı yürütmeliyiz. Mesailerden memnun olan arkadaşlar da var. Asgari ücretin yetmediğini, mesailerle ancak geçinildiğini söylüyorlar. Ama sorunlarımız bitmiyor. Mesela mesailerde her akşam aynı yemek geliyor. Söylemesek 1 sene aynı yiyecekleri yiyeceğiz.

İşyerinde kararlı olan da, kararsız olan da var. Böyle durursak ilerleyemeyiz. Kendi hakkımızı savunmalıyız. Sesimizi çıkartmalıyız. Taviz vermemeliyiz.

Yönetimdeki müdürler "Evdeki sorunlarınızı işyerine yansıtmayın, işe geldiğiniz zaman gülün." diyorlar. Ama bu kadar sorunun arasında gülmek gülünç geliyor.

Yönetimdeki müdürler okumuş ama okumakla bilmekle her şey bitmiyor. İşçilerin tek dostu işçilerdir.

Yaşasın işçilerin birliği

Belediye işçileri greve yürüyor!

Belediye İş Sendikası, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve ilçe belediyeler arasında şubat ayından bu yana süren Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine, aldığı grev kararını 17 Temmuz'da yaptığı eylemle İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne asmıştı. 13 Ağustos günü bir kez daha Büyükşehir Belediyesi önünde eylem yapan belediye işçileri bir kez daha taleplerini elde etme noktasında kararlı olduklarını, talepleri kabul edilmediği koşullarda 28 Ağustos günü greve çıkacaklarını söylediler.

Eylemde basın açıklamasını gerçekleştiren Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm, başta İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile İSTON AŞ., İSPAK AŞ., Kültür AŞ. ve Zeytinburnu, GOP, Bayrampaşa, Ümraniye ve Üsküdar belediyelerinin verdiği teklifleri kabul etmediklerini ifade etti.

Gülüm, Tuzla tersanelerinde 3 işçinin ölümüne neden olan anlayışın işçilere verilen değerin göstergesi olduğunu, kum torbalarının insanlardan daha değerli görüldüğünü ve bu zihniyetin Tuzla tersanelerinde 104 işçinin ölümüne sebep olduğunu ifade ederek hükümeti önlem almaya çağırdı. Ayrıca işçilere birlikte mücadeleyi yükseltme çağrısında bulundu.

28 Ağustos günü greve çıkmaya hazırlanan belediye işçileri, bu tarihe kadar İstanbul'un birçok noktasında eylemler ve bildiri dağıtımları gerçekleştirecekler.

OSİM-DER
OSB-İMES İŞÇİLERİ DERNEĞİ
Y. Dudullu Mah. Kerem Sok. No: 5/3 (MODOKO Camii arkası) ÜMRANİYE
TEL: 0 (216) 540 35 80 e-mail: osimder@yahoo.com

Afganistan, Irak, Filistin, Kafkasya...

Kapitalizm savaş demektir!

Barış sosyalizmle gelecek!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 338 * Fiyatı: 25 YKr * Ağustos 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel: 0 (212) 621 74 52
Baskı: Özdemir Mat. * Adres: Davutpaşa Cad. Güven San. Sit. C Blok No: 242 Topkapı/İST * Tel: 0 (212) 577 54 92